Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

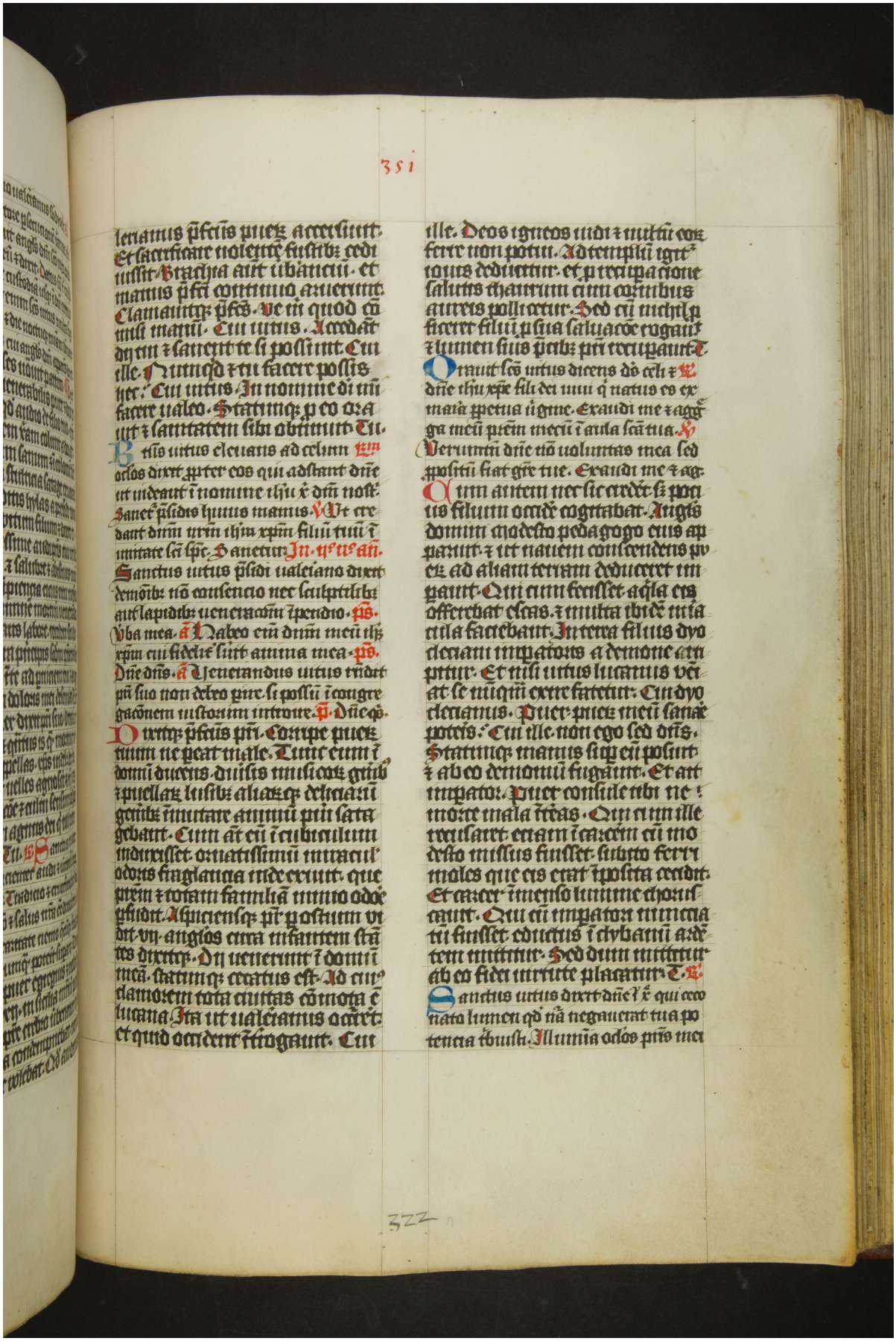

leriamus pfectis precib; accesserunt.
Et sacrificare volentib; fustib; cedi
iussit. Brachia autem ibanicii. et
manus pfci continuo aruerunt.
Clamantq; pfcti. Ve tibi quod cū
illi manui. Cui iuvis. Accedat
dyrin & sanetur te si possis. Cui
ille. Quinqd & tu facere possis
iter. Cui iuvis. In nomine di tui
facere valeo. Statimq; p eo ora
uit & sanitatem sibi obtinuit. Tu.
Bilis iuvis eleuans ad celum. Em
oclos dixit. pter eos qui adstant dñe
ut videant i nomine ihu x dñi nostri
sanctē filidis hymnus manus. V. Ut cre
dant dñm tuum ihm xpm filiū tuū i
unitate sci spi. Sanctum. In. ymnus añ.
Sanctus iuvis filidi valeriano dixit
demoib: tibi consencio nec lapidib:
aut lapidib: veneracōn ipendio. ps.
Vba mea. a. Vabeo cū dñm meū ihm
xpm cui fidelis sitit anima mea. ps.
Dñe dñs. a. Veneranduis iuvis tridit
pū suo non debeo pire si possū i congre
gacōnem iustorum introire. p. dñe qs.
Oratq; pfectis pri. Corrupe precē
tuum ne peat malle. Tunc cum i
domū ducens duilis multiq; gruib
& puellar leuib: aliaq; delicamī
gruib: iunitare animū pri satā
gebant. Cum at eū i cubiculum
indurisset. ornatissimū mirac
odors singlarīa mide ceruit. que
prēm & totam familiā mirio odōe
pfudit. Alpicensq; pri postium vi
dit vn angelos cum infantem stā
tis dixitq;. Qui venerunt i domū
mea. statimq; creatus est. Ad cui
clamorem tota ciuitas cōmota e
lucania. Ita ut valerianus oārēt
et quid occidere iniogauit. Cui
ille. Deos igneos vidi & mutū con
ferre non potui. Ad templū igit
tonis deducitur. et p recipacione
salutis thesaurum cum cōtribus
aureis pollicetur. Sed eū michil p
facere filiū pfiis salutacōe rogauit
& lumen filius pcib: pri recipauit. T.
Oravit ceo uius dicens dō celi & E.
dñe ihu xpe fili dei vivi q natus es ex
maria vpetus ūgine. Exaudi me & agg
ga meū prem meū i aula sca tua. V.
Veruntū dñe tō voluntas mea sed
ipositū fiat gre tue. Exaudi me & agg.
Cum autem nec sic credere si poti
us filium occidere cogitabat. Angelus
dominum quodesto pedagogo eius ap
paruit & ut valerianum considerans pu
ere ad aliam terram deducerent im
pauit. Qui cum fecisset a gla eis
offerebat eleas & multa ibidē mira
cula faciebant. In terra filius duo
eleriani imperatoris a demone cū
pruit. Et nisi iuvis luminis vēi
at se mīgiū certe fateur. Cui duo
eleriani. Puer pcē meū sanare
potes. Cui ille non ego sed dñs.
Statimq; manus sicq eū posuit
& ab eo demonū fugauit. Et ait
imperator. Puer consile tibi ne
morte mala ītēas. Qui cum ille
recusaret. certam i carcerem eū imo
desto missus fuisset subito ferri
moles que eis erat ipositā cecidit.
Et carcer immenso lumine choruscauit.
Qui eū imperator iniuria
ti fuisset. eductus i clybanū ardē
tem mittitur. Sed dum mittitur
ab eo fidei virtute placatur. T. E.
Sanctus iuvis dixit dñe i x qui eco
nato lumen qd tua negaueras tua po
tencia ibuisti. Illumina oclos pri mei